

ACC. N:R M. 10212:1-7

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Karl Irenson*
Härad: *Ö. Göringe* Adress: *Två, Ibammvada*
Socken: *Osby* Berättat av: *Nils Strömberg*
Uppteckningsår: *1947* Född år *1876* i *Osby sn.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bröllop och bröllopsbesök. s. 1-5.
Lekare. s. 6.

LwF 52.
" 55.

Skriv endast på denna sida!

M. 10212 : 1.
ACC. N:R.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Carl Svensson
Härad: Östra Gräinge Adress: Wla, Hamneda.
Socken: Osby Berättat av: Påla Strömberg
Uppteckningsår: 1947 Född år 1876 i Osby socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
1

Uppteckningen rör Bröllop och bröllopsmeder Lm F. 52.

Kjeksringar brukades för i tiden. Dessa
vara av guld. Sagesmannen tror sig ha
hört att kjeksringar av silver brukades
för lång tid sedan. Man hade särskilda
vardagsringar. Dessa vara av silver.
Bruden erhöll vardags- och kjeksring
samtidigt. Angående blusskällare på
förekon i gammal tid att då brud-
paret utropade av ungdomen på bröllo-
kvällen två eller tre personer åtföljde
brudparet ut på trappan och bura
var vitt bluss. Detta för att belysa de

Skriv endast på denna sida!

M. 10212:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

nygifte, så att de uppvaktande kunde
få beskåda dem. I stället för blås
användes ljus i nuvarande tid, för samma
ändamål.

Vid bröllopsmiddagen skulle brudparet
sitta främst. Någon särskilt beständ
plats för övriga bröllopsgäster lät ej
hava förekommit på denna ort. em. rages
mannen. Man lät ej truga sig till
att gå till bords. Det rader endast
ifrån en gång att maten var serverad
sedan gick man fram. (Detta senare
är rakt motsatt till förhållandet
i Sunnerbo i Småland, där man lät
truga sig ordentligt innan man gick
till bordet. Detta särskilt om man
var på många gäster att man ej kunde

M. 10212:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

sitta till bords, utan fick allt efter
ålder eller anseende gå fram till bords
och hämta mat för att som man
på Smäländska ibland sade "gao ä
pöta se i en kråk".)

Huvudrätter vid bröllopsmiddagen voro:
potatis och kött, lutfiak, vit gröt
(d. v. r. risgrynsgröt) samt soppor. Musik
företogs vid bröllopet. De instrument
som användes voro fiol och dragspel.
Vid bröllopet samlades in pennningar
till brudparet. Gävorna lades på en
tallrik.

Man brukade dansa vid bröllopet. Man
dansade vanliga danser.

Det var brukligt att man satte en
spräckt träsko under bröllopsmorgonen.
Skriv endast på denna sida! (Pången där brudparet
skulle vila om bröllops
natten.)

M. 10212:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

4.

I gammal tid lär det ha förekommit
att pojkar och flickor vid kyr. tillfäl-
len kommit överens om äktenskap.

Bruden var vitklädd. För mycket lång
tid sedan lär brudens dräkt ha varit
svart. Brudens moder brukade kläda
bruden. Bruden bar ej krona utan
krans av myrten.

Man reste äreportar vid bröllopsgår-
den. Dessa voro av björkträd om som-
maren; av granträd om vintern.

Traktens ungdom utförde arbetet med
äreportarnas förfärdigande och uppstätt-
de. Vidare hedrades de nygifta med
salut från så många gäster och barn
som kunde hänbringas i trakten.
Sedan då brudpariet var på hemväg

M. 10212:5.

från kyrkan började skjutningen. Man hade i förväg placerat sig bakom gårdsgårdar och dyl. utefter vägen och då brudföljet kom började det smälla. På knäppen samlades man vid bröllopgården där myllningarna nådde sin höjdpunkt. Man sköt väldigt.

Då en herr August Svensson på Vansta gjorde bröllopp vara ett 50 tal skytter i verkksamhet. En person blev därvid träffad i ena axeln av en sultäderabitt som använts till förladdning.

Det var naturligt att spriten satte sin prägel på brölloppet. Ej endast gästerna skulle underhöllas med denna vara utan även de uppväntande ^{männor} skulle ha en del. Mycket att de knappast kunde gå. Berättaren säger att man "sår väldigt".

ACC. N:R. M. 10212:6.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Karl Svensson,
Härad: Östra Göinge Adress: Wla, Hamneda.
Socken: Osby Berättat av: Nils Strömberg
Uppteckningsår: 1947 Född år 1876 i Osby socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV—
/Uppteckningen rör Lekar. L. U. F. 55.

Lu F. 55.

En lek förekom som kallades "spela munk" (spela monk). Denne tillgick på följande sätt: Man placerade en träplugg på en kubb av trä. De spelande, utom en, varo försedda med träd som man på ett visst avstånd kastade mot pluggen. Den som råkade plugga så att den föll, skulle gå fram och sätta upp densamma igen. Den som ej hade kastträd var i stället försedd med en picka och stod framme vid kuben. Det gälde nu för denne att kunna

Skriv endast på denna sida!

M. 10212:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

2.

stöta till den som skulle uppsätta
pluggen. Misslyckades detta fick man
stå munh[?] ännu en gång.

En annan lek kallades "Picka fyrek"

Denna lek tillgick på så sätt att
man hade en trekantig brädbit som
man slog på så att den vände sig.

En lek kallades "Per i håla". Man
grävde hålor i marken på att varje
spelare hade en håla. Varje spelare
hade en häpp i handen. Man hade nedan
en boll. De spelande skulle nu söka
hindra bollen att rulla ned i sina hålor.

En lek kallades "skära havre". Huru
denna lek tillgick minnes jag min
sagoman. Vidare lekte man "sök och
dura"

~~Öppna!~~

M. 10212.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Då jag hittills ej varit i tillfälle
besöka mera än en sagman från
Göingebygdens Oaby, nämligen min svärfader
Pils Strömberg, numera bosatt i Torped
församling Veb. län, och denna minne
börjar bli såret, kan denna uppt. ej
anses som ett utmärkt svar
på de i frågelistan om bröllopscer
berörda ämnena.